

ling til det høje Tings Velvillie, og jeg takker for den. Jeg gentager, at jeg, ved hvad jeg har sagt saavel forleden Dag som i Dag, ikke i nogen Maade har til Hensigt at lægge Skyld paa nogen, men kun vil gøre opmærksom paa, at den anden Løsning var fuldt saa god. Naar denne anden Løsning nu ikke kan gennemføres i Øjeblikket, er jeg vis paa, at jeg er Talsmand for Beboerne, naar jeg siger, at saa takke de meget for det, der er sket. Jeg haaber, at der i Ministerens Udtalelse: „Men derimod mener jeg ikke, der kan være Tale om i Øjeblikket at gaa op fra de 2,000 Kr. til de 4,100 Kr.“, ligger, maaske ikke et Tilsagn — det er maaske noget for stærkt —, men dog i alt Fald noget, der kan give de fattige Beboere i denne Kirkekreds Haab om, at de, naar det bliver nødvendigt inden ret mange Aar at komme igen, kunne faa en tilfredsstillende Løsning af Sagen. Til den Tid vil man forhaabentlig ogsaa efter Ministerens Udtalelse staa med Lovhjemmel for, hvis ikke Tilskuddet slaar til, at kunne ligne paa Kirkesognets Beboere. Saa ville vi være ude over Vanskelighederne.

Jeg skal slutte med at gentage, hvad jeg sagde forleden, at jeg tillige vil henstille, at der ved fremtidige Kirkebygninger ikke alene maa blive ført et tilstrækkeligt Tilsyn med Opførelsen, men at ogsaa den Sum, der bliver henlagt, maa blive noget større end 2,000 Kr., hvilket vi nu vide er for lidt. Jeg skal tilføje, at hvor det er en fattig Egn, der er Tale om, vilde det ikke være urimeligt, om de 18,500 Kr. forhøjedes til 20,500 Kr., saaledes at ligesom man fordrer, at Beboerne i denne Kreds yde 2,000 Kr. frivillig, saaledes gav Staten ogsaa et frivilligt Tilskud af 2,000 Kr. foruden Beløbet til Kirken. Det vilde allerede hjælpe betydeligt. Naar vi saa samtidig kunde faa en Lov om fremtidig Bevilling, for saa vidt den allerede givne ikke slaar til, vilde vi, som sagt, være ude over de Vanskeligheder, vi her have. Men man bør stærkt tage Sigte paa, at selve Bygningen er saa forsvarelig i alle Maader, at man ikke skal være udsat for saa kort et Aaremaal efter, som Tilfældet er med denne og flere andre Kirker, at skulle foretage Reparationer af et saadant Omfang, som der her er Tale om. Med disse Ord siger jeg Tak for Bevillingen, hvad enten den faar den Skikkelse, den nu har, eller den anden efter min Mening lidt bedre Skikkelse, og jeg haaber saa, at hvis Spørgsmaalet ikke bliver løst ved denne Lejlighed, det saa vil

faa en god og sund Løsning, naar den Tid kommer, da en Løsning med Nødvendighed paatrænger sig.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):

Da jeg gaar ud fra, at det er et almindeligt Ønske, at Forhandlingerne om den foreliggende Sag sluttes i dette Møde, skal jeg fatte mig i Korthed, og det kan jeg saa meget mere gøre, som der ikke er Anledning for mig til særlig at tage til Genmæle mod de faldne Udtalelser, naar jeg da undtager dem, der ere fremsatte af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Rode). I Spørgsmaalet om Benyttelsen af Pladsen ved Charlottenlund Skov, det saakaldte „Fluepapir“, har jeg nu fra alle Sider mødt en Erkendelse af, at de Udtalelser, jeg har fremsat, ere fuldt ud tilfredsstillende.

Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem imidlertid lagde særlig Vægt paa, er Spørgsmaalet om Flytningen af Taarbæk Fort, og der paastod det ærede Medlem fremdeles, at jeg har sagt, at der skal en særlig Lov til, for at en Flytning kan finde Sted. Det har jeg ikke sagt, og det har jeg ikke ment. Hvad jeg har sagt, og hvad jeg fremdeles fastholder, er, at for at Fortet kan flyttes, maa jeg, saaledes som Bevillingen i sin Tid er motiveret og given, have en Bemyndigelse fra Rigsdagen til at fravige det Sted, hvor det er bestemt, at det saakaldte nordre Fløjfort skal opføres. Det ærede Medlem (Rode) mente at have forstaaet mig; som om jeg havde udtalt, at saa længe der var Tale om Flytning i Kystlinien, krævede jeg ingen saadan Bemyndigelse. Det er en Misforstaaelse, det har jeg ikke sagt noget om. Jeg har derimod sagt, at jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der har ytret, at det nyttede ikke at flytte Fortet noget længere mod Nord, saaledes som Beboerne have udtalt sig for i deres Adresse til Regeringen og Rigsdagen, thi, siger det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds med Rette, saa faar man jo kun Beklagelser fra Beboerne Nord paa. Nej, min Opfattelse er den, at der, hvor man har fastslaaet, at Taarbæk-Fortet skal ligge, kan det meget godt ligge, og der vil det blive opført, hvis ikke Partiernes her enes om af Hensyn til Taarbæks Beboere at foretrække et andet Sted. Det er jo af Hensyn til Taarbækkerne, at man har rejst denne Bevægelse, og man har fra alle Sider, ogsaa her i Tinget, villet tage Hensyn til Befolkningens Ønske